

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/162/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018201800
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:0018201800.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej, v právnej veci žalobcu: Hornonitrianske bane Prievidza, a.s., v skratke HBP, a.s., Prievidza, Matice slovenskej 10, IČO: 36 005 622, zastúpený BAJO LEGAL, s.r.o., Bratislava, Landererova 8, IČO: 36 860 581, proti žalovanému: News and Media Holding a.s., Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 47 256 281, zastúpený Advokátska kancelária Paul Q, s.r.o., Bratislava, Karadžičova 2, IČO: 35 906 464, o uloženie povinnosti uverejniť opravu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 4.júna 2019 č. k. 14C/12/2018 - 112, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeňuje takto :

Žalovaný je povinný v najbližšom printovom vydaní týždenníka TREND po právoplatnosti rozsudku uverejniť spôsobom podľa § 7 ods. 5 zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon) opravu v znení: Dňa 25.01.2018 bol v 4. čísle týždenníka TREND uverejnený článok s názvom „Ako sa Horná Nitra pripravuje na koniec baníctva.“, ktorý obsahoval viaceré nepravdivé skutkové tvrdenia týkajúce sa spoločnosti Hornonitrianske bane Prievidza, a.s.

Nie je pravdou, že oficiálnym termínom definitívneho zavretia baní je rok 2030. Zo strany banskej spoločnosti takýto termín a ani žiadny iný nebol nikdy vyslovený a nezodpovedá skutočnosti. Ťažobná činnosť bude vykonávaná do vydobytia ložísk uhlia, čo ukladá platná legislatíva SR. Do roku 2030 je však schválený všeobecný hospodársky záujem na ťažbe hnedého uhlia, pričom zánik tohto všeobecného hospodárskeho záujmu, nemá súvis s ďalšou prevádzkou alebo zatvorením baní. V súčasnosti nie je známy žiadny termín zavretia baní. Pravdivé a správne skutkové tvrdenie je, že: „Všeobecný hospodársky záujem na ťažbe hnedého uhlia je vládou schválený do roku 2030, pričom ťažobná činnosť bude vykonávaná do vydobytia ložísk uhlia, čo ukladá platná legislatíva SR.“

Nie je pravdou, že „uholná elektrina“ stála minulý rok rekordných 26 € za MWh. Suma 26,20 € za megawatthodinu (€/MWh) predstavuje tarifu za prevádzkovanie systému (TpS). Z tejto tarify je podpora pre výrobu elektrickej energie Z domáceho uhlia na úrovni 4,35 €/MWh t. j. 16,6 % Pravdivé a správne skutkové tvrdenie je, že : „ Výroba elektrickej energie z domáceho uhlia je dotovaná cez cenu elektriny - vlani tá uhoľná stála 4,35 €/MWh, čo predstavuje 16,6 % z celkovej tarify za prevádzkovanie systému.“

Nie je pravdivé tvrdenie, že plánovanou ťažobnou činnosťou bude zničená obec Opatovce nad Nitrou. Pravdivé a správne skutkové tvrdenie je, že: „ Ťažobná činnosť je a aj bude vykonávaná len v schválenom dobývacom priestore a mimo intravilán obce Opatovce nad Nitrou, pričom táto ťažobná činnosť prebieha aj v súčasnosti, voči čomu obec Opatovce nad Nitrou nemá žiadne výhrady.“

Nie je pravdivé tvrdenie, že obec Opatovce nad Nitrou nemá ťažbu v územnom pláne. Chránené ložiskové územie aj dobývací priestor sú súčasťou územného plánu všetkých miest a obcí, kde sa nachádzajú, vrátane obce Opatovce nad Nitrou. Pravdivé a správne skutkové tvrdenie je, že: „Obec Opatovce nad Nitrou má ťažbu v územnom pláne.“

Vo zvyšnej časti odvolací súd žalobu zamietá.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal aby súd uložil žalovanému povinnosť uverejniť opravu, a to: „Žalovaný je povinný v najbližšom printovom vydaní týždenníka Z. po právoplatnosti rozsudku uverejniť spôsobom podľa § 7 ods. 5 zák. č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon) opravu v znení: Dňa 25.1.2018 bol v 4.čísle týždenníka TREND uverejnený článok s názvom „Ako sa Horná Nitra pripravuje na koniec baníctva“, ktorý obsahoval viaceré nepravdivé skutkové tvrdenia týkajúce sa spoločnosti Hornonitrianske bane Prievidza, a.s. :

1. Nie je pravdou, že zamestnanec p. L. B. na otázku, či je stotožnený so zatváraním baní uviedol, že ťažiť uhlie, ktoré pomaly nebude mať nijakú výhrevnosť, je zbytočné. P. B. hovoril v predmetnom rozhovore iba o Bani Cigel' (HBP, a.s. pritom ťaží uhlie v ďalších troch baniach), v ktorej v minulosti pracoval, pričom v tejto súvislosti spomenul, že v Bani Cigel' už nie sú zásoby uhlia s požadovanou výhrevnosťou, a preto sa zatvorila. Pravdivé a správne skutkové tvrdenie je, že: „K zatvoreniu Bane Cigel', ako jednej z ťažobných baní došlo z dôvodu, že v tejto už nie sú zásoby uhlia s požadovanou výhrevnosťou“.

2. Nie je pravdou, že oficiálnym termínom definitívneho zavretia baní je rok 2030. Zo strany banskej spoločnosti takýto termín a ani žiadny iný nebol nikdy vyslovený a nezodpovedá skutočnosti. Ťažobná činnosť bude vykonávaná do vydobytia ložísk uhlia, čo ukladá platná legislatíva SR. Do roku 2030 je však schválený všeobecný hospodársky záujem na ťažbe hnedého uhlia, pričom zánik tohto všeobecného hospodárskeho záujmu, nemá súvis s ďalšou prevádzkou alebo zatvorením baní. V súčasnosti nie je známy žiadny termín zavretia baní. Pravdivé a správne skutkové tvrdenie je, že: „Všeobecný hospodársky záujem na ťažbe hnedého uhlia je vládou schválený do roku 2030, pričom ťažobná činnosť bude vykonávaná do vydobytia ložísk uhlia, čo ukladá platná legislatíva SR“.

3. Nie je pravdou, že „uholná elektrina“ stála minulý rok rekordných 26 € za MWh. Suma 26,20 € za megawatthodinu (€/MWh) predstavuje tarifu za prevádzkovanie systému (TpS). Z tejto tarify je podpora pre výrobu elektrickej energie z domáceho uhlia na úrovni 4,35 €/MWh, t.j. 16,6 %. Pravdivé a správne skutkové tvrdenie je, že „Výroba elektrickej energie z domáceho uhlia je dotovaná cez cenu elektriny - vlani tá uholná stála 4,35 €/MWh, čo predstavuje 16,6 % z celkovej tarify za prevádzkovanie systému“.

4. Nie je pravdivé tvrdenie, že plánovanou ťažobnou činnosťou bude zničená obec Opatovce nad Nitrou. Pravdivé a správne skutkové tvrdenie je, že: „Ťažobná činnosť je a aj bude vykonávaná len v schválenom dobývacom priestore a mimo intravilán obce Opatovce nad Nitrou, pričom táto ťažobná činnosť prebieha aj v súčasnosti, voči čomu obec Opatovce nad Nitrou nemá žiadne výhrady“.

5. Nie je pravdivé tvrdenie, že obec Opatovce nad Nitrou nemá ťažbu v územnom pláne. Chránené ložiskové územie aj dobývací priestor sú súčasťou územného plánu všetkých miest a obcí, kde sa nachádzajú, vrátane obce Opatovce nad Nitrou. Pravdivé a správne skutkové tvrdenie je, že: „Obec Opatovce nad Nitrou má ťažbu v územnom pláne“. Zároveň súd prvej inštancie priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že dokazovaním, ktoré vykonal mal preukázané, že dňa 25.1.2018 v týždenníku Z. v 4. čísle tohto týždenníka vyšiel článok s názvom: „Ako sa Horná Nitra pripravuje na koniec baníctva“ na str.11-14, kde podľa žalobcu boli uverejnené viaceré nepravdivé tvrdenia o žalobcovi, a to: 1/ Na otázku, či je stotožnený so zatváraním baní, hovorí (pozn. zamestnanec dcérskej spoločnosti HBP, a.s. L. B.), že ťažiť uhlie, ktoré pomaly nebude mať nijakú výhrevnosť, je zbytočné. Hoci pre ľudí to podľa neho bude ťažké, keď nebude robota“ - strana 11 predmetného vydania periodika. 2/ „Oficiálny termín definitívneho zavretia baní je rok 2030“ ... strana 12 predmetného vydania periodika. 3/ „Ťažba uhlia je dotovaná cez cenu elektriny - vlani tá uholná stála rekordných 26 eur za MWh“ - strana 12 predmetného vydania periodika. 4/ „Obyvatelia obce Opatovce nad Nitrou sa až donedávna nezaťažovali tým, čo zostane po baniach. Netýkalo sa ich to. Dnes však protestujú proti otvoreniu dvanásteho ťažobného úseku....Stojí osem rokov (ťažba sa v dvanástom úseku plánuje na roky 2023 až 2030, pozn. TREND), počas ktorých by sa tu ťažilo, za to, aby aj ďalšia dedina bola zničená?“ pýta sa Y. U., starostka obce Opatovce nad Nitrou - strana 12 predmetného vydania periodika. 5/ „Niežby mali výhrady voči baniam ako takým, hovorí Y. U., len si podľa nej chránia svoju obec z hľadiska životného prostredia. Upozorňuje aj na to, že obec nemá ťažbu v územnom pláne. „Konzultovali sme to aj s autorom územného plánu a poukázal práve na tento problém“, vysvetľuje. Ani Trenčiansky kraj ju podľa nej nemá

v územnom pláne - strana 12 predmetného vydania periodika. Žalobca sa domáhal opravy v zmysle § 7 ods. 1 v zmysle tlačového zákona. V zákonnej lehote žalobca požiadal vydavateľa o uverejnenie opravy a doručil ju žalovanému dňa 16.2.2018. Žalovaná oprava neuvěřnila. Dňa 23.3.2018 sa žalobca obrátil so žalobou na súd, ktorou sa domáha uverejnenia tlačovej opravy.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 7, § 10 ods. 2,3 zákona č.167/2008 o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon), keď uviedol, že podmienkou vzniku práva na opravu v zmysle tlačového zákona je, že uverejnený údaj obsahuje nepravdivé skutkové tvrdenie o dotknutej osobe. Dotknutou osobou nemusí byť výlučne jednotlivец. Ťažiskom práva na opravu je formulácia textu, ktorý oprávnený subjekt žiada uverejniť. Účelom opravy je výlučne uverejnenie pravdivého skutkového tvrdenia. Opravou sa má nepravdivé skutkové tvrdenie uviesť na pravú mieru, resp. vyvrátiť, a to uvedením pravdivého skutkového tvrdenia. Opravou sa nemá hodnotiť nepravdivé skutkové tvrdenie, ani jeho dosah na žiadateľa o uverejnenie opravy alebo na verejnosť. Návrh znenia opravy nemôže obsahovať žiadne názory či komentáre žiadateľa o uverejnenie opravy. Oprávnený nemá právo žiadať o uverejnenie čohokoľvek iného, ani uplatňovať iné právo, než jej priznáva tlačový zákon. Právo na opravu slúži výlučne na ochranu proti skutkovým tvrdeniam uverejnených v printových médiách. Nepostihnuteľné sú hodnotiace úsudky masmédií. Skutkovým tvrdením je vyjadrenie o skutkovej podstate alebo o postupe, ktoré sa vyznačuje objektívnym vzťahom medzi prejavom a realitou a ktorého pravdivosť možno preveriť dokazovaním. Hodnotiacim úsudkom sa prejavuje názor, vyslovuje sa myšlienka. Názor je stelesnením osobného postoja držiteľa slobody prejavu a k faktom. Ak uverejnený údaj je nepravdivý, zakladá právo na opravu.

1.3. Súd prvej inštancie mal v danej veci preukázané, že žalobca si v súlade s tlačovým zákonom uplatnil právo na opravu, a to do 30 dní od vydania periodickej tlače. Nakoľko vydavateľ opravu neuvěřnil v zákonnej lehote, žalobca sa obrátil na súd so žalobou v zákonom stanovenej lehote. Súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, ktorý uviedol, že opravu ,nevykoná, nakoľko samotné znenie opravy nespĺňa náležitosti vyžadované zákonom. Výrok 1/, tak ako odznel v článku je doslovným prepisom vyjadrenia respondenta, baníka B., čo preukazuje výpoveď svedkyne E. a zvuková nahrávka ktorú svedkyňa predložila. Nahrávka nebola na pojednávaní prehraná, lebo s tým právny zástupca žalobcu nesúhlasil. Tiež je zrejmé, že baník nehovorí o bani N., ale všeobecne o baniach. Názory a výhrady žalobcu v bode 1 petitu ohľadne tohto výroku, čo údajne podľa žalobcu baník povedal sú preto nespochybniteľne nesprávne a nepravdivé. Takúto opravu nie je možné uverejniť. Tlačový zákon nedáva žiadateľovi právo spochybňovať autenticitu výroku, ale jeho pravdivosť. K výrok 2/, svedok K. ozrejmil podstatu tohto výroku, o tzv. oficiálnom termíne zavretia baní s tým, že vychádzal z výroku ministra hospodárstva Ž. v článku TRENDu. Tento článok žalovaný predložil súdu a skutočne sa v ňom výrok ministra o ukončení podpory baní v roku 2030 nachádza. Takisto svedok L. pri svojom výsluchu pripustil, že po skončení dotácií bude ťažba uhlia ťažko možná. K výroku 4/ vyšlo najavo od svedkyne E., že aj tento výrok a jeho autenticitu vie preukázať zvukovou nahrávkou. Má však za to, že autenticita vyjadrenia starostky obce Opatovce nebola spochybňovaná. Ide v skutočnosti o polemickejší výrok v podobne hodnotiaceho úsudku, ku ktorému právo na opravu nemôže vzniknúť. Oprava prináleží len ku skutkovým tvrdeniam. K výroku 5/ sa vyjadřila svedkyňa E. tak, že pravdivosť tvrdenia o tom, že obec nemá ťažbu v územnom pláne si preverovala u starostky a aj z viacerých dostupných podkladov. Žalovaný upozornil súd na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. strana sporu v tomto prípade žalovaný nemôže preukazovať neexistenciu nejakej právnej skutočnosti. Naopak je na druhej strane, aby predložila dôkazy, že nejaký ťažobný plán spoločnosti žalobcu sa v územnom pláne nachádza. Ak majú pravdu takéto dôkazy musí existovať, aby ich tvrdenie podložil. Žiadny takéto dôkaz však zo strany žalobcu produkovaný nebol.

1.4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že text opravy vykazuje viaceré hodnotiace úsudky ako napr. v bode 1. petitu žaloby:.....Nie je pravdou, že zamestnanec p. L. B. na otázku, či je stotožnený so zatváraním baní uviedol, že ťažiť uhlie, ktoré pomaly nebude mať nijakú výhrevnosť, je zbytočné..... V bode 4. petitu žaloby...Nie je pravdivé tvrdenie, že plánovanou ťažobnou činnosťou bude zničená obec Opatovce nad Nitrou.... V zmysle tlačového zákona však znenie opravy nemôže obsahovať žiadne hodnotiace úsudky ale iba skutkové tvrdenia. Taktiež nemôže obsahovať žiadne názory a komentáre žiadateľa, ako napr. v bode 1. petitu žaloby: P. B. hovoril v predmetnom rozhovore iba o Bani Cigef (HBP, a.s. pritom ťaží uhlie v ďalších troch baniach), ktorej v minulosti pracoval, pričom v tejto súvislosti spomenul, že v Bani Cigef už nie sú zásoby uhlia s požadovanou výhrevnosťou, a preto sa zatvorila. Tak isto rozsah opravy musí zodpovedať rozsahu napadnutých skutkových tvrdení, teda rozsah opravy musí byť totožný alebo aspoň primeraný textu, ktorý bol uverejnený. Znenie petitu žaloby je totožné so znením

žiadosti o uverejnenie opravy, ktorú doručil žalobca žalovanému dňa 16.2.2018. Súd žalobu zamietol, aj keď žalobca preukázal čiastočnú nepravdivosť tvrdení v uverejnenom článku v bode 3. petitu žaloby (ktorú však žalovaný nepoprel, ale opravil namietanú nepresnosť v Článku uverejnenom na portáli W.sk: „Ako sa horná Nitra pripravuje na koniec baníctva“. V uvedenom článku žalovaný uverejnil spresnenie v znení: „Ťažba uhlia je dotovaná cez cenu elektriny - vlni tá uhoľná stála rekordných 4,3559 26 € za MWh“).

1.5. Výrok 1/ je odpoveď respondentu p. B., ide o hodnotiaci úsudok respondenta. Respondent vyjadril osobný postoj k zatváraní baní. Hodnotiacim úsudkom je aj tvrdenie napádané vo výroku 4/ respondentky p. U.M. - Stojí osem rokov, počas ktorých by sa tu ťažilo, za to, aby ďalšia dedina bola zničená? Hodnotiace úsudky obsiahnuté vo výrokoch 1/ a 4/ nemôžu byť nepravdivé alebo pravdu skresľujúce, preto nemôžu byť ani predmetom tlačovej opravy. Text opravy v časti výrokov 1/,2/,3/,5/ ide nad rámec a Článok neprípustne dopĺňa. Výrok 1/ P. B. hovoril v predmetnom rozhovore iba o Bani Cigel' (HBP, a.s. pritom ťaží uhlie v ďalších troch baniach), ktorej v minulosti pracoval, pričom v tejto súvislosti spomenul, že v Bani Cigel' už nie sú zásoby uhlia s požadovanou výhrevnosťou, a preto sa zatvorila. Výrok 2/ zo strany banskej spoločnosti takýto termín a ani žiadny iný nebol nikdy vyslovený a nezodpovedá skutočnosti. Ťažobná činnosť bude vykonávaná do vydobytia ložísk uhlia, čo ukladá platná legislatíva SR. Do roku 2030 je však schválený všeobecný hospodársky záujem na ťažbe hnedého uhlia, pričom zánik tohto všeobecného hospodárskeho záujmu, nemá súvis s ďalšou prevádzkou alebo zatvorením baní. V súčasnosti nie je známy žiadny termín zavretia baní. Výrok 5/ Chránené ložiskové územie aj dobývací priestor sú súčasťou územného plánu všetkých miest a obcí, kde sa nachádzajú, vrátane obce Opatovce nad Nitrou.

1.6. Súd prvej inštancie poukázal nato, že žalobca sa neobmedzil len na konštatovanie nepravdivého tvrdenia a na uvedenie pravdivého tvrdenia, ale Článok neúmerne dopĺňa a rozširuje o ďalší text nad rámec inštitútu tlačovej opravy. Zo znenia tlačového zákona je zrejmé, že takýto odôvodňujúci text (stanovisko) nemôže byť súčasťou znenia opravy. Prvoinštančný súd mal za to, že žalovaná strana pokiaľ neuverejnila opravu v takom znení v akom ju žiadal uverejniť žalobca, urobila tak v súlade so zákonom, keď text obsahuje neprípustné hodnotiace úsudky a neúmerne dopĺňa a rozširuje o ďalší text nad rámec inštitútu tlačovej opravy. Každý jeden odsek textu navrhovanej opravy je rozsiahlejší počtom slov ako text v uverejnenom článku a tlačový zákon striktné určuje spôsob a rozsah opravy. Súd žalobu z vyššie uvedených dôvodov zamietol ako aj z dôvodu že text opravy obsahuje hodnotiace úsudky, ktoré oprava obsahovať nemôže. Podmienkou vzniku práva na opravu v zmysle tlačového zákona je, že uverejnený údaj obsahuje nepravdivé skutkové tvrdenia o dotknutej osobe. Účelom opravy je výlučne uverejnenie pravdivého skutkového tvrdenia. Opravou sa má nepravdivé skutkové tvrdenie uviesť na pravú mieru, resp. vyvrátiť, a to s uvedením pravdivého skutkového tvrdenia. Opravou sa nemá hodnotiť nepravdivé skutkové tvrdenie, ani jeho dosah na žiadateľa o uverejnenie opravy alebo na verejnosť. Návrh znenia opravy nemôže obsahovať žiadne názory, či komentáre žiadateľa o uverejnenie opravy. Právo na opravu slúži výlučne na ochranu proti skutkovým tvrdeniam uverejneným v printových médiách. Nepostihnuteľné sú hodnotiace úsudky masmédií. Skutkovým tvrdením je vyjadrenie o skutkovej podstate alebo o postupe, ktoré sa vyznačuje objektívnym vzťahom medzi prejavom a realitou a ktorého pravdivosť možno preveriť dokazovaním. Hodnotiacim úsudkom sa prejavuje názor, vyslovuje sa myšlienka. Názor je stelesnením osobného postoja držiteľa slobody prejavu a k faktom. Ak uverejnený údaj je nepravdivý, zakladá právo na opravu. Súd žalobu zamietol, aj keď žalobca preukázal čiastočnú nepravdivosť tvrdení v uverejnenom článku výrok 3/ s poukazom na to, že návrh na opravu je svojim rozsahom v značnom nepomere s uverejneným článkom uvedené vyššie, obsahuje hodnotiace úsudky. Súd má za to, že žalovaný pokiaľ neuverejnil opravu v takom znení v akom ju žiadal žalobca uverejniť, urobil tak v súlade so zákonom, z dôvodov uvedených vyššie. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že Právny zástupca sa na pojednávaní dňa 4.6.2019 a navrhnutými svedkami zameral na preukazovanie pravdivosti uvedených skutkových tvrdení v článku, avšak súd už nevyhodnotil skutočnosti uvádzané svedkami M. E. a L. K. detailne, lebo by nezmenili rozhodnutie vo veci samej a žalobca upustil od výsluchu svedka p. B., ktorý je operovaný.

1.7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. Nakoľko mal žalovaný v konaní plný úspech, súd priznal žalovanému náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi v plnej výške, keď o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktoré odvolanie odôvodnil ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) C.s.p., keď poukázal nato, že súd žalobu zamietol najmä z dôvodov, že výroky 1/ a 4/ nie sú skutkovými tvrdeniami, požadovaný text opravy výrokov 1/, 2/, 3/, 5/ „ide nad rámec a článok neprípustné doplna“ a nepravdivosť výrokov 2/ a 5/ nebola preukázaná. Žalobca mal zato, že všetky výroky, ktorých sa týka žaloba sú skutkovými tvrdeniami, že požadovaný text opravy je v súlade s tlačovým zákonom, ako aj, že všetky výroky, ktorých sa týka žaloba sú nepravdivé. K výrokom 1/ a 4/ uviedol, že okrem toho, že právny záver súdu o týchto výrokoch ako hodnotiacich úsudkoch považuje za nesprávny, tento záver tiež nemožno označiť inak ako prekvapujúci. Sudkyňa totiž na prvom pojednávaní vo veci dňa 12.02.2019 uviedla v rámci vyjadrenia predbežného právneho posúdenia, že výroky, ktorých sa týka žaloba sú skutkovými tvrdeniami, a to s výnimkou prvého výroku, pri ktorom bolo vyslovené, že by sa mohlo jednať o hodnotiaci úsudok. Keďže otázka danosti skutkového tvrdenia resp. hodnotiaceho úsudku je otázka právna, na jej posúdenie nemohlo mať vplyv dokazovanie v konaní a rovnako na jej posúdenie nemohla mať vplyv ani argumentácia žalovaného, keďže tento predbežné právne posúdenie súdu po jeho vyslovení nijako nerozporoval. Z týchto dôvodov nám nie je zrejmé, z akého dôvodu bolo predbežné právne posúdenie veci vyslovené na prvom pojednávaní zmenené. Súd nemohol zmeniť svoje predbežné právne posúdenie týkajúce sa právnej otázky bez akejkoľvek novej argumentácie k tejto otázke, a ak tak urobil, malo to za následok prekvapivosť rozsudku a tiež porušenie práva na spravodlivý proces žalobcu. Pokiaľ ide o samotný záver k povahe týchto výrokov, k výroku 1/ súd uviedol, že tlačový zákon nedáva žiadateľovi právo spochybňovať autenticitu výroku, ale jeho pravdivosť, a tiež že tento výrok predstavuje hodnotiaci úsudok respondentu. S týmto názorom súdu sa žalobca nestotožnil a bol toho názoru, že žalobca ako žiadateľ mal podľa tlačového zákona právo žiadať aj opravu tohto výroku 1/ keďže respondent p. B. na otázku, či je stotožnený so zatváraním baní neuviedol, že ťažiť uhlie, ktoré pomaly nebude mať nijakú výhrevnosť je zbytočné. Pokiaľ ide o povahu výroku 4/, rovnako sa jedná o skutkové tvrdenie, ktorého opravu je v zmysle tlačového zákona možné požadovať. Záver prvoinštančného súdu, že ide o polemický výrok, ktorý je hodnotiacim úsudkom je nepreskúmateľný, keďže súd neuvádza, žiadne odôvodnenie k otázke posúdenia povahy tohto výroku t. j. neuvádza prečo sa podľa jeho názoru nejedná o skutkové tvrdenie, ale o hodnotiaci úsudok. Z týchto dôvodov je tiež žalobcovi odňatá možnosť argumentácie k dôvodom tohto právneho záveru.

2.1. K požadovanému textu opravy výrokov uviedol, že požadované znenie opravy ku všetkým výrokom je nielen v súlade s výslovným znením tlačového zákona, ale aj v súlade s účelom a významom práva na opravu podľa tlačového zákona. Ak však súd posúdil požadované znenie opravy ako rozporné s tlačovým zákonom, bol toho názoru, že súd nemal žalobu zamietnuť v celom rozsahu, ale len v časti, ktorá podľa jeho názoru bola v rozpore s tlačovým zákonom. Aj v tejto časti žalobca namietal prekvapivosť rozsudku a jeho nepreskúmateľnosť. Ďalej zastal názor, že ak by aj požadovaný text opravy zahŕňal nejaké hodnotiace úsudky, vlastné úvahy a pod., t. j. ak by návrh znenia opravy nezodpovedal svojím obsahom opravovaným skutkovým tvrdeniam, žalovaný ako vydavateľ periodickej tlače bol v zmysle § 7 ods. 5 povinný sa dohodnúť so žiadateľom znenie návrhu opravy. Uvedené vychádza z rozhodovacej praxe Krajského súdu v Bratislave, t. j. odvolacieho súdu (rozsudok sp. zn. 9 Co 411/2011 zo dňa 21.02.2013) pričom žalovaný si túto svoju povinnosť nesplnil. Súd prvej inštancie zamietnutím žaloby v celom rozsahu pre údajný rozpor požadovaného znenia opravy s tlačovým zákonom vec nesprávne právne posúdil. Žalobca poukázal tiež na skutočnosť, že vydavateľ periodickej tlače nie je povinný uverejniť opravu iba v prípadoch taxatívne vymedzených § 7 ods. 6 tlačového zákona. Ak súd dospel k záveru, že žalovaný nebol v zmysle tlačového zákona povinný uverejniť požadovanú opravu, mohlo sa tak stať iba na základe niektorého z týchto tlačovým zákonom vymedzených prípadov.

2.2. Pokiaľ ide o jednotlivé výroky resp. požadovaný text opravy, poukázal na odôvodnenie súdu čo sa týka výroku 1/ a nato, že mu nie je zrejmé, čo z citovaného požadovaného textu opravy má podľa súdu predstavovať hodnotiaci úsudok. Citovaná časť požadovanej opravy predstavuje konštatovanie, že skutkové tvrdenie je nepravdivé, tak ako to explicitne vyžaduje § 7 ods. 3 tlačového zákona. K výroku 1/ tiež súd uviedol, že tento obsahuje názory a komentáre žiadateľa. Žalobca mal zato, že v citovanom texte sa nenachádzajú žiadne názory ani komentáre žiadateľa. Citované predstavuje výlučne pravdivé skutkové tvrdenia (t. j. fakty a nie domnienky a pod.), čo je v súlade s tlačovým zákonom. Uvedenie takýchto pravdivých skutkových tvrdení k dotknutému nepravdivému skutkovému tvrdeniu je najmä v súlade s účelom a významom práva na opravu, ktorým je uviesť nepravdivé skutkové tvrdenie na pravú mieru. V niektorých prípadoch nie je možné z povahy veci formulovať požadované skutkové tvrdenie rovnako ako nepravdivé skutkové tvrdenie, a je za účelom jeho opravy potrebné text opravy formulovať inak, napr. aj formou viacerých čiastkových skutkových tvrdení. K výroku 1/ ďalej súd uviedol, že text opravy ide nad rámec a článok neprípustné doplna, pričom zároveň text navrhovanej opravy

je rozsiahlejší ako text v uverejnenom článku. Žalobca považoval tento záver súdu za svojvoľný, bez opory v zákonnej úprave, keďže tlačový zákon neupravuje žiadne kvantitatívne obmedzenie rozsahu požadovanej opravy. To, že požadovaný text opravy je obsahovo rozsiahlejší ako samotné skutkové tvrdenie je pritom aj logické, keďže tento musí v zmysle § 7 ods. 3 tlačového zákona obsahovať o. i. popis nepravdivého skutkového tvrdenia s uvedením, kde v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve sa nachádzalo, konštatovanie, že skutkové tvrdenie je nepravdivé a uvedenie pravdivého skutkového tvrdenia, t. j. požadovaný text opravy bude vždy rozsiahlejší ako dotknuté skutkové tvrdenie. Táto argumentácia sa rovnako vzťahuje aj na ostatné výroky, keďže súd uviedol ku všetkým výrokom, že požadovaný text opravy je počtom slov rozsiahlejší. Pokiaľ ide o výroky 2/, 3/, 5/ tu súd okrem všeobecného konštatovania, že text opravy ide nad rámec a článok neprípustné dopĺňa resp. že text opravy je počtom slov rozsiahlejší, neuvádza v čom konkrétne má byť tento text opravy v rozpore s tlačovým zákonom, a preto je tento záver súdu nepreskúmateľný. Vo vzťahu k výroku 4/, súd rovnako ako pri výroku 1/ uvádza, že požadovaný text opravy má obsahovať hodnotiaci úsudok ale nie je zrejmé, čo z citovaného má predstavovať hodnotiaci úsudok, keďže sa jedná o úplne zjavné konštatovanie nepravdivosti skutkového tvrdenia v zmysle tlačového zákona. Žalobca požadovaným textom opravy uvádzal nepravdivé skutkové tvrdenia výlučne na pravú mieru, že tento nepravdivé skutkové tvrdenia nehodnotil, nehodnotil ani ich dosah na žiadateľa alebo verejnosť a tiež neobsahoval žiadne názory či komentáre žiadateľa, keď uvedené najmarkantnejšie vidno pri požadovanom texte opravy k výrokom 2/ a 3/.

2.3. K pravdivosti jednotlivých skutkových tvrdení poukázal na odôvodnenie súdu k výroku 1/ („výrok 1/, tak ako odznel v článku je doslovným prepisom vyjadrenia respondenta, baníka B., čo preukazuje výpoveď svedkyne E. a zvuková nahrávka, ktorú svedkyňa predložila“). Citované konštatovanie súdu nepovažoval za správne, keď toto najmä nevyplýva z vykonaného dokazovania. Nie je nám zrejmé, ako súd môže vyvodzovať záver z obsahu zvukovej nahrávky predloženej svedkyňou, keď táto ani nebola vykonaná ako dôkaz v konaní. Popri tejto skutočnosti, je tiež sporná autenticita tejto nahrávky, ako aj spôsob jej predloženia ako dôkazu v konaní, keď túto ako dôkaz nepredložil žalovaný (sporová strana), ale svedok, a aj to v rozpore s § 153 ods. 1 C.s.p.. Aj keby výpoveď svedkyne E. preukazovala, že výrok je doslovným prepisom vyjadrenia respondenta, túto skutočnosť popiera výpoveď svedka p. L.Á., ktorý bol pri rozhovore s týmto respondentom priamo prítomný. K odôvodneniu výroku 2/ a k záverom súdu („...svedok Záhorský ozrejmlil podstatu tohto výroku, o tzv. oficiálnom termíne zavretia baní s tým, že vychádzal z výroku ministra hospodárstva Ž. v článku Z.. Tento článok žalovaný predložil súdu a skutočne sa v ňom výrok ministra o ukončení podpory baní v roku 2030 nachádza. Takisto svedok L. pri svojom výsluchu pripustil, že po skončení dotácií bude ťažba uhlia ťažko možná.“) uviedol, že takýto záver považuje za absurdný. Počas celého priebehu konania zdôrazňoval, že termín „skončenia podpory baní“ a termín zavretia baní sú dva diametrálne odlišné pojmy, ktoré si žalovaný v predmetnom článku zamenil. Žalovaný uviedol, že oficiálny termín zavretia baní je rok 2030, avšak tento termín bol iba termínom ukončenia platnosti všeobecného hospodárskeho záujmu na výrobe elektriny z hnedého uhlia. Sám žalovaný počas konania uznal nepresnosť tohto skutkového tvrdenia, keď k tomuto uviedol, že sa jednalo o tzv. novinárske zjednodušenie. Tieto dva pojmy si zamenil aj súd v rozsudku, keď odkázal na výrok ministra hospodárstva Ž., ktorý uviedol, že v roku 2030 dôjde u ukončení podpory baní, t. j. nie k zavretiu baní. Pokiaľ ide o výrok 3/, v zmysle rozsudku bola jeho nepravdivosť preukázaná. K výroku 4/ súd uviedol, že sa jedná („polemický výrok v podobne hodnotiaceho úsudku, ku ktorému právo na opravu nemôže vzniknúť“), a teda k jeho nepravdivosti nezaujal žiadny záver. K výroku 5/ súd nezaujal žiadny záver, t. j. neuviedol, či sa jedná o hodnotiaci úsudok alebo o skutkové tvrdenie a ani či bola preukázaná jeho nepravdivosť. K tomu výroku súd poukázal iba na negatívnu dôkaznú teóriu prezentovanú žalovaným, podľa ktorého názoru mal žalobca produkovať dôkaz, že ťažba sa v územnom pláne obce Opatovce nad Nitrou nachádza. K tomuto názoru uviedol, že už v žalobe uviedli skutkové tvrdenie, že obec Opatovce nad Nitrou má ťažbu v územnom pláne. Žalovaný toto skutkové tvrdenie počas celého konania nepoprel, čo malo za následok, že toto skutkové tvrdenie sa považuje za nesporné (§ 151 ods. 1 C.s.p.). Žalobca aj napriek uvedenému, nad rámec svojich povinností, poukázal (viď str. 4 zápisnice z pojednávania zo dňa 12.02.2019, ale aj výpoveď svedka C.. L.) na ustanovenia zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon) a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), v zmysle ktorých je ťažba v územnom pláne obce ex lege.

2.4. Záverom vo svojom odvolaní uviedol, že rozsudok súdu je v časti záveru o tom, že napadnuté výroky 1/ a 4/ nie sú skutkové tvrdenia prekvapujúci, nepreskúmateľný pre absenciu dôvodov, ale aj nesprávny pre nesprávne právne posúdenie. Rozsudok súdu je v časti záveru o rozpore požadovaného textu opravy s tlačovým zákonom prekvapujúci, nepreskúmateľný pre absenciu dôvodov, ale aj nesprávny

pre nesprávny pre právne posúdenie, či už v časti povinnosti vydavateľa dohodnúť sa na znení opravy, možnosti zamietnuť žalobu iba čiastočne, ale aj čo do samotného rozporu požadovaného textu opravy s tlačovým zákonom. Vo vzťahu k pravdivosti jednotlivých výrokov súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody žalobca žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal mu náhradu trov konania .

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý považoval napadnutý rozsudok za vecne a právne správny a navrhol odvolaciemu súdu, aby ho potvrdil. Žalovaný mal za to, že súd správne posúdil napádané výroky 1/ a 4/ za hodnotiace úsudky. Neobstojí argumentácia žalobcu o tom, že odklon od predbežného právneho posúdenia v prejednávanej veci mohlo spôsobiť prekvapivosť rozsudku a teda založiť odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. Predbežné právne posúdenie, má charakter predbežného vyjadrenia svojho právneho názoru súdom. Tento právny názor súdu vyplýva z aktuálneho štádia procesu, ku ktorému mohol dospieť iba v rámci prípravy na pojednávanie. Nie však z riadne vykonaného dokazovania. Predbežný právny názor preto nie je záväzný a môže byť (a často býva) súdom po vykonaní riadneho dokazovania v priebehu konania menený. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že ak by súd počas konania vyslovil, že niektoré z výrokov sú hodnotiacimi úsudkami, žalobca by mal možnosť s týmto názorom polemizovať a konanie viesť iným spôsobom, žalovaný uvádza, že sa jedná o nesprávny záver. Svoje názory ohľadom toho, že výrok 1/ (ako aj výrok 4/) je skutkové tvrdenie predložil už v žalobe, a po reakcii žalovaného a jeho argumentácii, že ide o hodnotiace úsudky, aj vo vyjadrení. Polemika ohľadom charakteru napadnutých výrokov 1/ a 4/ teda prebehla už v písomnej časti konania, kedy obe sporové strany poskytli súdu argumentáciu prečo sú napadnuté výroky 1/ a 4/ skutkovými tvrdeniami resp. hodnotiacimi úsudkami. Čo sa týka argumentácie žalobcu, že súd neodôvodnil zmenu svojho právneho názoru žalovaný uviedol, že súd v odôvodnení uviedol svoje úvahy, prečo považuje výroky 1/ a 4/ za hodnotiace úsudky.

3.1. K nesúladu textu opráv s Tlačovým zákonom žalovaný uviedol, že sa stotožňuje so závermi súdu o tom, že navrhovaný text opravy obsahuje viaceré hodnotiace úsudky a názory žiadateľa a že text opravy nie je rozsahovo primeraný textu, ktorý bol uverejnený. Žalovaný rozporoval argumentáciu žalobcu v odvolaní o tom, že neuvedenie predbežného právneho posúdenia k požadovanému textu opravy zaťažilo rozsudok vadou prekvapivosti či nepreskúmateľnosti. Neuvedenie predbežného právneho posúdenia týkajúceho sa prípadných nedostatkov znenia navrhovaných opráv, nemá za následok porušenie žalobcových práv v takej miere, aby bol naplnený odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. (viď rovnako Rozsudok Krajského súdu Nitra 9CoP/38/2017 zo dňa 15.11.2017), keď tento záver analogicky potvrdzuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu, sp. zn. 5 Obdo 22/2017 z 25. apríla 2018. Neuvedenie predbežného právneho posúdenia teda nemožno považovať za taký procesný postup, ktorým by sa strane znemožňovalo uskutočnenie jej procesného práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný rozporoval argumentáciu žalobcu o povinnosti dohodnúť sa na texte opravy. Výklad ustanovenia § 7 ods. 5 Tlačového zákona, tak ako ho súdu predkladá žalobca nie je správny. Podľa uvedeného ustanovenia je vydavateľ povinný uverejniť opravu v navrhnutom alebo dohodnutom znení. Uvedené však platí iba za predpokladu, že neexistujú dôvody odmietnutia žiadosti o opravu. Dohoda o znení opravy teda prichádza do úvahy iba vtedy, ak vydavateľ uznal právo žiadateľa na uverejnenie opravy a navrhol úpravu jej znenia. Žalovaný však nepovažoval žiadosť žalobcu o uverejnenie opravy za dôvodnú a to ani čiastočne, teda jeho právo neuznal a preto nebol dôvod pristupovať k akýmkoľvek dohodám o čiastočnej zmene znenia opravy. Preto neobstojí argumentácia žalobcu, že žalovaný bol povinný dohodnúť sa so žalobcom na znení opravy. Žalovaný dodáva, že ustanovenie § 7 ods. 5 Tlačového zákona však nemožno vykladať tak, že v prípade ak vydavateľ nevyhovie navrhovanej žiadosti o uverejnenie opravy, je jeho povinnosťou sa so žiadateľom na jej znení dohodnúť. Tento výklad by značne znevýhodňoval vydavateľa v možnostiach ochrany svojho práva na slobodu prejavu a bol by v rozpore s princípom zákazu vlastnej inkriminácie a s princípom rovnosti zbraní.

3.2. Žalovaný mal zato, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že text opravy žalobcu k výroku 1/ obsahuje hodnotiaci úsudok. Hodnotiacim úsudkom je v tomto prípade samotná odpoveď p. B., že ťažiť uhlie, ktoré pomaly nebude mať nijakú výhrevnosť je zbytočné. Súd rovnako správne uzavrel, že text opravy k výroku 1/ obsahuje komentár žiadateľa. V tomto prípade je komentárom napr. konštatovanie, že p. B. mal hovoriť len o Bani Cigeľ alebo aj text v zátvorke „(HBP, a.s., pritom ťažiť uhlie v ďalších troch baniach)“. K výroku 4/ žalovaný uviedol, že hodnotiacim úsudkom v tomto prípade bola veta „Nie je pravdivé tvrdenie, že plánovanou ťažobnou činnosťou bude zničená obec Opatovce nad Nitrou“. Tento výrok súd správne vyhodnotil ako hodnotiaci úsudok (ktorý vyslovila starostka). V bodoch 38 a 39 rozsudku súd uviedol, ktorý text opravy výroku 2/ a 5/ neprípustne dopĺňa. V súvislosti s výrokom 3/

súd zreteľne uviedol v bode 34, že keďže žalovaný opravil namietanú nepresnosť, žalobu zamietol aj v súvislosti s bodom 3. petitu žaloby. Uvedené body rozsudku vysvetľujú nejasnosti, na ktoré poukazuje žalobca v odvolaní a žalovaný súhlasil aj so závermi súdu, že navrhované znenie opravy je neprimerane rozsiahle.

3.3. K zhrnutiu charakteru napadnutých výrokov žalovaný opätovne uviedol, že výrok 1/ je citáciou hodnotiaceho úsudku pána B., keď vyjadril svoj osobný postoj k zatváraní baní. Nosné slovo, ktoré zakladá povahu hodnotiaceho úsudku tohto výroku je slovo „zbytočné“. Týmto slovom je hodnotený význam ťažby uhlia bez výhrevnosti. V súvislosti s výrokom 2/ žalovaný uviedol, že sa jednalo o tzv. novinárske zjednodušenie, ktoré je prípustné. V konaní bolo preukázané oficiálne stanovisko vyslovené ministrom Žigom v článku, týkajúce sa ukončenia podpory baní v roku 2030, pričom v predmetnom článku bolo rozoberané postupné prepúšťanie baníkov a celkový útlm baníctva. K novinárskemu zjednodušeniu žalovaný uvádza, že sa v žiadnom prípade nejedná o uznanie nepresnosti skutkového tvrdenia. Novinárske zjednodušenie je prostriedok umožňujúci novinárovi podať informáciu, ktorú by musel inak zložiť vysvetľovať, v jednoduchšej a zrozumiteľnej forme. Napriek tomu, novinárske zjednodušenie musí zodpovedať pravde. Žalovaný sa domnieva, že výrok 2/ pravde zodpovedá. V súvislosti s výrokom 3/ žalovaný preukázal, že nesprávny údaj bol opravený a preto akékoľvek právo žalobcu na uverejnenie opravy bolo skonsumované. Žalovaný zotrval na tvrdení, že výrok 4/ je hodnotiacim úsudkom. Výrok uviedla pre žalovaného starostka obce Opatovce nad Nitrou. Starostka svojim vyjadrením prezentovala svoj názor formou otázky ohľadom pomeru účelnosti ťaženia pri danej obci počas ôsmich rokov, oproti možným následkom na obec spôsobeným ťažbou. Opäť sa teda jednalo o hodnotenie okolností, teda hodnotiaci úsudok. V súvislosti s výrokom 5/ žalovaný uviedol, že záver súdu o neunesení dôkazného bremena je správny. Žalovaný opakuje, že tieto informácie získali autori článku z oficiálneho zdroja. Starosta obce je oficiálny predstaviteľ samosprávy a žalovaný, ako vydavateľ periodickej tlače sa mohol spoľahnúť na obsah danej informácie a nenesie zodpovednosť za výrok 5/, nakoľko išlo o informácie z oficiálneho zdroja. V zmysle judikatúry ESLP teda autori článku nemuseli v súvislosti s výrokom 5/ vykonávať prieskum pravdivosti tvrdenia, že obec nemala ťažbu v územnom pláne. Zodpovednosť za uverejnenie tejto informácie preto žalovaný nenesie. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že žalovaný v súvislosti s výrokom 5 výslovne nepoprel skutkové tvrdenia, žalovaný uvádza, že v časti IV. vyjadrenia zo dňa 06.11.2018 je výslovne uvedené, že žalovaný popiera všetky skutkové a právne tvrdenia žalobcu.

3.4. Záverom žalovaný uviedol, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a ním namietané vady konania nezakladajú dôvody odvolania. Rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje vo výsledku správne právne závery a spĺňa požiadavky všeobecne spravodlivosti. Ak aj obsahuje niektoré nedostatky týkajúce sa odôvodnenia, žalovaný má za to, že tieto sú odstrániteľné odvolacím súdom a preto dôvody na zrušenie alebo zmenu rozsudku nie sú dané.

4. Žalobca v replike uviedol, že zotráva na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Poukázal nato, že v odvolaní uviedol, že ak súd zastával názor o rozpore požadovaného textu opravy so zákonom č. 167/2008 Z. z. nič mu nebránilo vyhovieť žalobe o uloženie povinnosti uverejniť opravu len sčasti. Uvedený názor podporil aj závermi rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co 411/2011. Žalovaný sa aj napriek rozsiahlosti svojho vyjadrenia tejto našej argumentácii vôbec nevenuje, nepolemizuje s ňou a ani ju nerozporuje. Rovnako nerozporuje správnosť záverov predmetného rozhodnutia odvolacieho súdu. Na základe uvedeného nemožno prijať iný záver, ako, že tento právny názor je nesporný a správny, a teda, že súd prvej inštancie mal v súlade s ním postupovať a rozhodnúť, čo však neurobil. S názorom žalovaného, že predbežné právne posúdenie môže byť súdom zmenené ako aj, že k tomuto dochádza po vykonaní dokazovania sa stotožnil, ale mal zato, že uvedené nie je možné aplikovať na tento prípad, keďže súd zmenil svoje predbežné posúdenie k právnej otázke a to bez toho, aby došlo k akejkoľvek skutočnosti, ktorá by mohla mať na túto zmenu vplyv. Pokiaľ ide o právo žalobcu domáhať sa opravy výroku 1/ k sme sa už dostatočne vyjadril. Tento výrok je nepravdivý, keďže je v rozpore so skutočným stavom a tak právo na opravu k nemu vzniklo. Žalovaný vo vzťahu k tomuto výroku ďalej poukazuje na dôkaz (zvukový záznam), ktorý v konaní nebol vykonaný (žalovaný tu navyše nesprávne uvádza, že tento dôkaz predložil do konania predložil on, napriek skutočnosti, že tento dôkaz bol v rozpore s C.s.p. predložený svedkom). Ak žalovaný tvrdí, že súd v rozsudku odôvodnil zmenu svoju právneho názoru, nie je nám zrejmé, kde sa takéto odôvodnenie v texte rozsudku nachádza.

4.1. Pokiaľ ide o neuvedenie predbežného právneho názoru súdom na údajný nesúlad textu opráv s tlačovým zákonom, zotrval na argumentácii uvedenej v odvolaní, že neuvedenie predbežného právneho názoru vo vzťahu k tejto otázke spôsobilo prekvapivosť rozsudku. Žalovaným uvádzané rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Obdo 22/2017, je na túto vec neaplikovateľné. Žalobca tiež nerozumie argumentu žalovaného, podľa ktorého ak „nesprávnosť navrhovaného textu opravy“ v odvolaní neupravil, jeho argumentácia je neopodstatnená. Žalobca je toho názoru, že požadovaný text

opravy je v súlade s tlačovým zákonom (čo v odvolaní aj uviedol), zároveň však, ak súd nejakú časť požadovaného textu opravy považoval za rozpornú s tlačovým zákonom, nemohol žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Žalobca zdôraznil, že vydavateľ periodickej tlače nie je povinný uverejniť opravu iba v prípadoch taxatívne vymedzených § 7 ods. 6 tlačového zákona. Ak súd dospel k záveru, že žalovaný nebol v zmysle tlačového zákona povinný uverejniť požadovanú opravu, mohlo sa tak stať iba na základe niektorého z týchto tlačovým zákonom vymedzených prípadov. Okrem toho, že žiadny z týchto dôvodov na neuvyverejnenie opravy nie je daný, t. j. došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, súd žiadny z nich v rozsudku ani neuvádza, čo má za následok jeho nepreskúmateľnosť.

4.2. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného v poslednej časti jeho vyjadrenia, ktorá reaguje na časť odvolania (pravdivosť jednotlivých skutkových tvrdení), táto zväčša pozostáva z jeho argumentácie prezentovanej v konaní pred súdom prvej inštancie, ku ktorej sa dostatočným spôsobom vyjadril. K niektorým novo prezentovaným argumentom žalobca uviedol, že pokiaľ ide o výrok 2/, žalovaný opätovne považuje zámenu dvoch rozdielnych pojmov s odlišným významom (ukončenie podpory baní a zavretie baní) za prípustné novinárske zjednodušenie, ktoré zodpovedá pravde. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie bolo už dostatočne a opakovane vysvetlené, že takéto zámene pojmov pravde nezodpovedá. Rovnako nie je pravdou, že by právo na opravu výroku 3/ bolo skonsumované, keďže žalovaný tento výrok opravil iba v internetovej verzii článku a nie aj v tlačovej podobe podľa ustanovení tlačového zákona o práve na opravu. Žalovaný tiež vo vzťahu k výroku 5/ uvádza, že skutkové tvrdenie o ťažbe v územnom pláne obce Opatovce nad Nitrou poprel a to vo vyjadrení zo dňa 06.11.2018, kde uviedol, že popiera všetky skutkové a právne tvrdenia žalobcu. Tento argument žalovaného je zjavne nesprávny. Podľa § 151 ods. 2 C.s.p. totiž na popretie skutkových tvrdení nestačí iba formálne uviesť „všetky tvrdenia popieram“, ale pri skutkových tvrdeniach, ktoré sa týkajú konania alebo vnímania strany je potrebné uviesť aj vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. V tomto prípade žalovaný vlastné tvrdenia o predmetnej okolnosti nepochybne uviesť mohol, čo však neurobil.

5. Žalovaný nevyužil svoje právo a dupliku nepodal.

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa § 380 ods. 1. C.s.p. na odvolacom pojednávaní v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. na ktorom zopakoval dokazovanie v zmysle § 204 C.s.p. a § 384 ods. 1 C.s.p. čítaním listinných dôkazov a to Článok „Ako sa Horná Nitra pripravuje na koniec baníctva“ uverejnený v 4. čísle týždenníka Z. dňa 25.1.2018, Žiadosť o uverejnenie opravy zo dňa 14.02.2018, Doručka zo dňa 16.2.2018, Článok s ministrom hospodárstva P. Ž. zo dňa 6.7.2017 a 14.6.2018, Článok z portálu zo dňa 17.7.2018, Tlačová správa TSR zo dňa 12.12.2018 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je v prevažnej miere dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je treba v zmysle § 388 C.s.p. zmeniť, pretože nie vecne správny, aj keď súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav vo veci, ale vec neposúdil správne po právnej stránke.

7. Predmetom konania v danej veci je právo žalobcu na opravu v zmysle § 7, § 10 zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Tlačový zákon).

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie zistil skutkový stav veci podľa ktorého žalovaný ako vydavateľ dňa 25.1.2018 v týždenníku Z. v 4. čísle tohto týždenníka vydal článok s názvom: „Ako sa Horná Nitra pripravuje na koniec baníctva“ na str.11-14, kde podľa žalobcu boli uverejnené viaceré nepravdivé tvrdenia o žalobcovi, a to: 1/ Na otázku, či je stotožnený so zatváraním baní, hovorí (pozn. zamestnanec dcérskej spoločnosti HBP, a.s. L. B.), že ťažiť uhlie, ktoré pomaly nebude mať nijakú výhrevnosť, je zbytočné. Hoci pre ľudí to podľa neho bude ťažké, keď nebude robota“ - strana 11 predmetného vydania periodika. 2/ „Oficiálny termín definitívneho zavretia baní je rok 2030“ ... strana 12 predmetného vydania periodika. 3/ „Ťažba uhlia je dotovaná cez cenu elektriny - vlani tá uhoľná stála rekordných 26 € za MWh“ - strana 12 predmetného vydania periodika. 4/ „Obyvatelia obce Opatovce nad Nitrou sa až donedávna nezaťažovali tým, čo zostane po baniach. Netýkalo sa ich to. Dnes však protestujú proti otvoreniu dvanásteho ťažobného úseku....Stojí osem rokov (ťažba sa v dvanástom úseku plánuje na roky 2023 až 2030, pozn. Z.), počas ktorých by sa tu ťažilo, za to, aby aj ďalšia dedina bola zničená?“ pýta sa Y. U., starostka obce Opatovce nad Nitrou - strana 12 predmetného vydania periodika. 5/ „Niežeby mali výhrady voči baniam ako takým, hovorí Y. U., len si podľa nej chránia svoju obec z hľadiska životného prostredia. Upozorňuje aj na to, že obec nemá ťažbu v územnom pláne. „Konzultovali sme to aj s autorom územného plánu a poukázal práve na tento problém“, vysvetľuje. Ani Trenčiansky kraj ju podľa nej nemá v územnom pláne - strana 12 predmetného vydania periodika. Žalobca sa domáhal opravy v zmysle § 7 ods. 1 v zmysle tlačového zákona v znení ako je uvedená v odseku 1, ktorá žiadosť o uverejnenie opravy bola doručená žalovanému ako vydavateľovi

dňa 16.2.2018. Žalovaný opravu neuverejnila a dňa 23.3.2018 žalobca doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal uverejnenia tlačovej opravy.

8.1. Žalovaný tak ako to vyplýva z jeho vyjadrenia k žalobe predmetnú opravu neuverejnil z dôvodu, že výroky 1/ a 4/ sú hodnotiacimi úsudkami respondentov; skutkové vyjadrenie vo výroku 2/ je preukázateľne pravdivé; právo na uverejnenie opravy výroku 3/ sa vyčerpalo; výrok 5/ sa netýka žalobcu; požadované znenie opravy vo výrokoch 1/, 2/, 3/, 5/ prekračuje zákonom vymedzený rozsah znenia opravy.

9. Podľa § 7 ods. 1 Tlačového zákona ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje nepravdivé skutkové tvrdenie o osobe, na základe ktorého možno osobu presne určiť, má táto osoba právo žiadať o uverejnenie opravy nepravdivého skutkového tvrdenia. Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní opravu uverejniť bezodplatne.

9.1. Podľa § 7 ods. 2 Tlačového zákona žiadosť o uverejnenie opravy sa musí doručiť vydavateľovi periodickej tlače alebo tlačovej agentúre do 30 dní odo dňa vydania periodickej tlače alebo zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahuje nepravdivé skutkové tvrdenie, inak právo na opravu zaniká.

9.2. Podľa § 7 ods. 3 Tlačového zákona žiadosť o uverejnenie opravy musí mať písomnú formu a musí byť žiadateľom podpísaná. Súčasťou žiadosti o uverejnenie opravy musí byť písomný návrh znenia opravy, ktorý musí obsahovať názov a deň vydania periodickej tlače alebo deň zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahovalo nepravdivé skutkové tvrdenie, popis nepravdivého skutkového tvrdenia s uvedením, kde v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve sa nachádzalo, konštatovanie, že skutkové tvrdenie je nepravdivé a uvedenie pravdivého skutkového tvrdenia.

9.3. Podľa § 7 ods. 4 Tlačového zákona vydavateľ periodickej tlače je povinný opravu uverejniť do ôsmich dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie opravy alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie opravy. Tlačová agentúra je povinná opravu uverejniť do ôsmich dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie opravy.

9.4. Podľa § 7 ods. 5 Tlačového zákona vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní opravu uverejniť tak, ako bola navrhnutá alebo dohodnutá so žiadateľom o uverejnenie opravy, v rovnakej periodickej tlači alebo agentúrnom spravodajstve, na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené nepravdivé skutkové tvrdenie a s označením "oprava". K uverejnenej oprave nemožno uverejniť žiadny ďalší súvisiaci text obsahujúci hodnotiaci úsudok, a to ani na inom mieste vydania periodickej tlače alebo agentúrneho spravodajstva.

9.5. Podľa § 7 ods. 6 Tlačového zákona vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra nie sú povinní uverejniť opravu, ak a) žiadosť o uverejnenie opravy nemá náležitosti podľa odseku 3, b) môžu dokázať pravdivosť skutkového tvrdenia, o ktorého opravu sa žiada, c) predtým, ako im bola doručená žiadosť o uverejnenie opravy, uverejnili opravu z vlastného podnetu alebo na žiadosť niektorej z osôb uvedených v § 10 ods. 4 a dodržali pritom podmienky ustanovené týmto zákonom na uverejnenie opravy, d) by bol uverejnením opravy spáchaný trestný čin, priestupok, iný správny delikt alebo by jej uverejnenie bolo v rozpore s dobrými mravmi.

9.6. Podľa § 10 ods. 2 citovaného Tlačového zákona ak vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra neuverejnili opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie vôbec alebo ak nedodržia niektorú z podmienok na ich uverejnenie, rozhodne o povinnosti uverejniť opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie na návrh osoby, ktorá o ich uverejnenie vydavateľa periodickej tlače alebo tlačovú agentúru požiadala, súd.

9.7. Podľa § 10 ods. 3 citovaného Tlačového zákona návrh podľa odseku 2 sa musí podať na súd do 30 dní po uplynutí lehoty na uverejnenie opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia, inak právo domáhať sa na súde uverejnenia opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia zaniká.

10. Predpokladom vzniku práva na opravu bude nepravdivosť skutkového tvrdenia o konkrétnej fyzickej osobe alebo právnickej osobe, a to bez toho, aby sa nepravdivé skutkové tvrdenie súčasne dotýkalo napr. cti fyzickej osoby, dobrej povesti právnickej osoby alebo aby malo negatívny dopad na fyzickú alebo právnickú osobu. Žiadosť o uverejnenie opravy musí byť žiadateľom podpísaná, keď súčasťou žiadosti musí byť písomný návrh znenia opravy, z ktorého musí byť zrejmé, že opravou sa má nepravdivé skutkové tvrdenie len uviesť na pravú mieru, resp. vyvrátiť, a to uvedením pravdivého skutkového tvrdenia. Opravou sa nemá hodnotiť nepravdivé skutkové tvrdenie, ani jeho dopad na žiadateľa o uverejnenie opravy alebo na verejnosť. Návrh znenia opravy nemôže obsahovať žiadne názory či komentáre žiadateľa o uverejnenie opravy, ani žiadosť o ospravedlnenie vydavateľa. Ak návrh znenia opravy nezodpovedá svojím obsahom opravovanému nepravdivému skutkovému tvrdeniu, vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra sú povinní dohodnúť so žiadateľom znenie návrhu opravy, nakoľko oprava nepravdivého skutkového tvrdenia je opravou vydavateľa alebo tlačovej agentúry. Vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra sú povinní uverejniť opravu do ôsmich dní odo dňa

doručenia žiadosti o uverejnenie opravy alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače, pripravovanom po doručení žiadosti. Vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra sú povinní uverejniť opravu v navrhnutom znení alebo v znení dohodnutom so žiadateľom o uverejnenie opravy. Dohoda prichádza do úvahy najmä vtedy, ak návrh znenia opravy nezodpovedá svojím obsahom nepravdivému skutkovému tvrdeniu, ktoré má byť opravené, napr. ak obsahuje ospravedlnenie, či hodnotiace úsudky žiadateľa o uverejnenie opravy. Vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra nie sú oprávnení sami zasahovať do obsahu navrhnutého znenia opravy, s výnimkou opravy gramatických chýb. Agentúra alebo tlačové spravodajstvo nie je povinné uverejniť opravu len v taxatívne vymedzených prípadoch uvedených v ustanovení § 7 ods. 6 Tlačového zákona.

11. Po zopakovaní dokazovania odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie zistil, že žalovaný uverejnil článok dňa 25.1.2018, žiadosť o uverejnenie opravy bola doručená žalovanému dňa 16.2.2018 / t.j. v lehote 30 dní /, tento opravu neuverejnil v zmysle § 7 ods. 4 citovaného zákona do 8 dní alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie opravy. Ak teda žalobca podal žalobu o uloženie povinnosti uverejniť opravu na súde dňa 23.3.2018 podal ho včas t.j. v lehote 30 dní, keďže táto by vzhľadom na lehotu 8 dní na uverejnenie opravy najskôr uplynula až dňa 24.3.2018 čo znamená, že žalobca dodržal prekluzívne lehoty v zmysle § 7 ods. 2, § 10 ods. 3 citovaného Tlačového zákona. Následne potom odvolací súd skúmal či výroky 1/ až 5/ obsahujú nepravdivé skutkové tvrdenia o žalobcovi a či bol naplnený niektorí z taxatívnych dôvodov uvedených v ustanovení § 7 ods. 6 Tlačového zákona, kedy vydavateľ nie je povinný uverejniť opravu.

11.1. Odvolací súd po zopakovaní a vyhodnotení dokazovania dospel k záveru v súlade so súdom prvej inštancie, že v prípade výroku 1/ ide o hodnotiaci úsudok (v tomto smere je aj dôvodná obrana žalovaného) na ktorý výrok sa potom ustanovenia o tlačovej opravu nevzťahujú. Zároveň dospel k záveru, na rozdiel od prvoinštančného súdu, že v prípade výrokov 2/,3/,4/,5/ tieto obsahujú nepravdivé skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú žalobcu a v prípade uverejnenia tlačovej opravy pri týchto výrokoch v zmysle § 7 ods. 6 Tlačového zákona neexistuje žiadny z taxatívne vymedzených dôvodov pre ktoré by žalovaný nebol povinný tlačovú opravu uverejniť.

12. K odlíšeniu skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov odvolací súd dodáva, že pokiaľ skutkové tvrdenie popisuje určitý fakt (skutočnosť), objektívne existujúcu realitu, ktorá je aj zistiteľná dokazovaním a pravdivosť ktorej môže byť preverená, hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny postoj, názor jeho autora na určitý fakt, na ktorý jeho autor vyjadruje svoj názor, postoj, tak, že tento fakt hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe autorovi vlastných kritérií. Pravdivosť hodnotiaceho úsudku nie je možné dokazovať práve preto, že vychádza zo subjektívneho hodnotenia určitého faktu jeho autorom.

12.1. Predmetný výrok 1/ ktorý bol uverejnený na strane 11 predmetného vydania periodika (Na otázku, či je stotožnený so zatváraním baní, hovorí, že „ťažiť uhlie, ktoré pomaly nebude mať nijakú výhrevnosť, je zbytočné“. Hoci pre ľudí to podľa neho bude ťažké, keď nebude robota.) podľa názoru odvolacieho súdu obsahuje úvahu, hodnotiaci úsudok zamestnanca dcérskej spoločnosti HBP, a.s. L. B., pretože jazykové vyjadrenie tohto výroku nezodpovedá jazykovému vyjadreniu skutkového tvrdenia. V použitom jazykovom vyjadrení zamestnanec L. B., ktorému bola aj otázka autorov článku adresovaná vyslovuje svoj subjektívny názor a zaujíma postoj k určitému faktu (ťaženie uhlia v súvislosti s jeho výhrevnosťou) a tieto informácie hodnotí a podáva tu vlastnú úvahu o tom, že považuje za zbytočné ťažiť uhlie, ktoré nemá nijakú výhrevnosť. Odvolací súd má zato, že takémuto tvrdeniu potom nie je možné priradiť pravdivostnú hodnotu.

12.2. Žalovaný počas konania na súde prvej inštancie ako aj v rámci odvolacieho konania zastával názor, že aj v prípade výroku 4/ ide o hodnotiaci úsudok, s ktorým názorom sa odvolací súd nestotožňuje. Výrok 4/ uverejnený na strane 12 vydania periodika (Obyvatelia obce Opatovce nad Nitrou sa až donedávna nezaťažovali tým, čo zostane po baniach. Netýkalo sa ich to. Dnes však protestujú proti otvoreniu dvanásteho ťažobného úseku. „Stojí osem rokov (ťažba sa v dvanástom úseku plánuje na roky 2023 až 2030, pozn. TREND), počas ktorých by sa tu ťažilo, za to, aby aj ďalšia dedina bola zničená?“ pýta sa Y. U., starostka obce Opatovce nad Nitrou.) obsahuje skutkové tvrdenia, že obec Opatovce nad Nitrou bude plánovanou ťažobnou činnosťou zničená. Bez ohľadu autora tejto informácie (Y. U., starostka obce Opatovce nad Nitrou) je to konštatácia existencie určitého faktu (obec bude ťažobnou činnosťou zničená), ktorý fakt je prezentovaný ako kategorický a nesporný a ktorý objektívne a preukázateľne existuje nezávisle od toho, kto prejav vo forme skutkového tvrdenia urobil a pravdivosť úplnosť a presnosť tohto tvrdenia možno preveriť dokazovaním. V použitom jazykovom vyjadrení bez akýchkoľvek pochybností absentuje prvok subjektívneho hodnotenia (zaujatie postoja k určitému faktu) a hodnotenie faktu z hľadiska správnosti a prijateľnosti na základe subjektívnych kritérií autorov článku.

12.2.1. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú obranu žalovaného, že v prípade výroku 4/ ide o vyjadrenie respondenta Y. U., starostky obce Opatovce nad Nitrou a preto sa žalobca nemôže domáhať

opravy tohto skutkového tvrdenia. Odvolací súd zastáva názor, že autor alebo zdroj nepravdivého skutkového tvrdenia sú z hľadiska práva na opravu irelevantní a nemajú žiadny vplyv na povinnosť vydavateľa uverejniť opravu. Predmetom opravy je aj nepravdivé skutkové tvrdenie prevzaté z iného zdroja, bez ohľadu na to, či je tento zdroj uvedený alebo nie, ako aj nepravdivé skutkové tvrdenie, ktoré je obsiahnuté v informáciách poskytnutými orgánmi verejnej moci, v rozhovore či v listoch čitateľov. Žalovaný ako povinný subjekt sa nemôže exkulpovať ani tvrdením, že pri preberaní článku konal v dobrej viere, lebo ide o objektívnu zodpovednosť. (pozri napr. Tlačový zákon Komentár, autori X., X., G., Nakladateľstvo C.H.Beck, str. 77).

12.3. Odvolací súd zároveň dodáva, že nebude bližšie hodnotiť výroky 2/3/5/, keďže v prípade týchto výrokov nebolo medzi stranami sporu sporné, že tieto výroky obsahujú skutkové tvrdenia.

13. Odvolací súd má zato, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď si osvojil obranu žalovaného, že nepravdivosť výrokov 2/ až 5/ nebola preukázaná. Odvolací súd zastáva názor, že skutkové tvrdenie vo výrokoch 2/3/4/5/ sú nepravdivé skutkové tvrdenia, keďže žalovaný nepreukázal pravdivosť týchto skutkových tvrdení. V konaní o uloženie povinnosti uverejniť tlačovú opravu musí žiadateľ t.j. žalobca okrem iného tvrdiť a preukázať, že o ňom bolo v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve uverejnené skutkové tvrdenie. Postačí, aby tvrdil, že skutkové tvrdenie je nepravdivé. Dokazovať to nemusí, dôkazné bremeno znáša vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra. Vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra môžu neuverejniť opravu len zo zákonných dôvodov. Vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra, ak odmietajú uverejniť opravu, musia tvrdiť a preukázať okrem iného, že skutkové tvrdenie je pravdivé. Ide o dôkaz pravdy, teda o dôkaz, ktorý smeruje k preukázaniu pravdivosti skutkového tvrdenia. Subjektívne presvedčenie vydavateľa o „svojej pravde“ nie je dôkazom (pozri Nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 9/96 z 11. novembra 1997; zverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, čiastka 140, pod číslom 359/1997).

13.1. Žalovaný k pravdivosti výrokov 2/4/5/ nepredložil vôbec žiadny dôkaz. K výroku 2/ a k jeho pravdivosti predložil články s ministrom hospodárstva Petrom Žigom zo dňa 6.7.2017 a zo dňa 14.6.2018 v ktorých sa podľa žalovaného malo potvrdiť, že termín zavretia baní je rok 2030. V predmetných článkoch sa ale minister hospodárstva nevyjadruje v tom zmysle, že termín definitívneho zavretia baní je rok 2030 ale sa vyjadruje, že rok 2030 je termínom ukončenia platnosti všeobecného hospodárskeho záujmu na výrobe elektriny z hnedého uhlia a tiež uviedol, len to, že v roku 2030 dôjde k ukončeniu podpory baní ale nie k zavretiu baní. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný ani týmito dôkazmi nepreukázal pravdivosť výroku 2/.

13.2. Existencia tvrdenej skutočnosti je podmienená existenciou dôkaznej povinnosti, nedodržanie ktorej nie je procesne sankcionované, avšak prejaví sa v rozhodnutí vo veci, vo forme neúspechu strany v spore, o aký prípad sa jedná i v súdnej veci, keďže žalovaný nepreukázal pravdivosť výrokov 2/3/4/5/.

14. Odvolací súd má zato, že neobstojí obrana žalovaného nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu hlavne čo sa týka výroku 5/ na ktorú skutočnosť upozorňoval žalovaný už počas konania na súd prvej inštancie, keď mal zato, že tento výrok sa netýka žalobcu, ale územného plánu.

14.1. Právo na opravu môže uplatniť tak fyzická osoba, ako aj právnická osoba. Aktívne vecne legitimovanou osobou je však len taká osoba, ktorú možno presne určiť, a to na základe skutkového tvrdenia, ktoré sa namietajú. Nie je potrebné, aby bola osoba označená presne menom a priezviskom, alebo presným názvom (obchodným menom). Postačí, ak na základe namietaného skutkového tvrdenia nevznikajú žiadne pochybnosti o identite osoby, ktorej sa namietané skutkové tvrdenie dotýka. Tak je tomu v prípade, ak je fyzická osoba alebo právnická osoba označená nejakým iným charakteristickým znakom alebo viacerými identifikačnými znakmi, na základe ktorých je možné zistiť, koho sa skutkové tvrdenie týka.

14.2. Odvolací súd zastáva názor, že zohľadnením väzby nadpisu (Téma Hornonitrianske bane), úvodu článku (Hornonitrianske bane Prievidza) na vecný obsah a text článku je potrebné konštatovať, že celý článok sa venuje žalobcovi - Hornonitrianske bane Prievidza, a.s., v skratke HBP, keď v obsahu článku je žalobca na viacerých miestach priamo spomenutý svojím celým svojim názvom Hornonitrianske bane Prievidza, názvom Hornonitrianska bane, resp. skratkou HBP (napr. na strane na strane 11 predmetného vydania periodika celkovo 5 krát, na strane 12 celkovo 7 krát), ktorá skutočnosť predstavuje jednoznačný charakteristický znak a identifikátor žalobcu. Žalobcu teda je možné na základe nepravdivých skutkových tvrdení, ktorých opravy sa žalobca domáha priamo určiť a podľa názoru odvolacieho súdu neexistuje žiadna pochybnosť o identite žalobcu ako právnickej osoby, ktorej sa namietané skutkové tvrdenia dotýkajú.

15. Za nedôvodnú považuje odvolací súd aj námietku žalovaného čo sa týka uverejnenia opravy výroku 3/, ktoré právo na uverejnenie opravy výroku 3/ sa vyčerpalo s dôvodu, že nepresný údaj o cene uhoľnej energie bol opravený na webovej stránke a čom založil do spisu Článok z portálu zo dňa 17.7.2018.

15.1. Ako už bolo vyššie uvedené viackrát dôvody kedy vydavateľ nie je povinný uverejniť opravu sú taxatívne vymedzené v ustanovení § 7 ods. 6 Tlačového zákona. Jedným z dôvodov kedy nie je daná povinnosť vydavateľa uverejniť opravu je v zmysle písm. c) citovaného ustanovenia § 7 ods. 6 skutočnosť, že vydavateľ periodickej tlače predtým, ako mu bola doručená žiadosť o uverejnenie opravy, uverejnili opravu z vlastného podnetu alebo na žiadosť niektorej z osôb uvedených v § 10 ods. 4 Tlačového zákona a dodržal pritom podmienky ustanovené týmto zákonom na uverejnenie opravy.

15.2. Odvolací súd v prvom rade poukazuje nato, že Článok bol na portály uverejnený až dňa 17.7.2018 a žalovaný nepreukázal uverejnenie opravy na spomínanom webovom portáli, keď za preukázanie opravy nie je možné považovať len to, že suma 26€ za MWh bola prečiarknutá a bola uvedená nová suma 4,3559 €. Nadovšetko takýmto spôsobom nemohla byť oprava výroku 3/ tak ako to uvádza žalovaný skonzumovaná pretože vydavateľ periodickej tlače je v zmysle § 7 ods. 5 Tlačového zákona povinný uverejniť tlačovú opravu v rovnakej periodickej tlači ako bola navrhnutá alebo dohodnutá v rovnakej periodickej tlači alebo agentúrnym spravodajstve, na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené nepravdivé skutkové tvrdenie a s označením "oprava". Uvedené náležitosti v danom prípade uverejneným na webovom portáli neboli v žiadnom prípade dodržané, keď v prípade webového portálu nejde o periodickú tlač za ktorú je možné považovať noviny, časopisy alebo inú tlač, vydávaná pod rovnakým názvom, s rovnakým obsahovým zameraním a v jednotnej grafickej úprave, najmenej dvakrát v kalendárnom roku (§ 2 ods. 1 tlačového zákona). Vydanie periodickej tlače je súbor rovnakých alebo iba regionálnymi časťami alebo jazykom sa odlišujúcich výtlačkov periodickej tlače (§ 2 ods. 2 tlačového zákona). Nakoľko periodickou tlačovou sú vydania (výtlačky), periodickou tlačovou nie je obsah internetových informačných serverov. Navyše v predmetnom článku, ktorý bol uverejnený na portály absenteje aj tá skutočnosť, že v danom prípade sa jedná o „opravu“.

16. Odvolací súd s nestotožňuje zo závermi súdu prvej inštancie, ani s obranou žalovaného, že požadované znenie opravy vo výrokoch 1/, 2/, 3/, 5/ prekračuje zákonom vymedzený rozsah znenia opravy ktorá skutočnosť rovnako bola jedným z dôvodov na zamietnutie žaloby.

16.1. Podľa názoru odvolacieho súdu požadovaný text opráv vo vzťahu k výrokom 2/,3/,5 (k textu opravy vzhľadom na charakter výrok 1/ ako hodnotiace úsudku nie je potrebné sa ďalej vyjadrovať) zodpovedá ustanoveniam Tlačového zákona (požadovaný text opráv obsahuje najmä popis nepravdivého skutkového tvrdenia, konštatovanie, že skutkové tvrdenie je nepravdivé a uvedenie pravdivého skutkového tvrdenia) a tieto rovnako sledujú účel práva na opravu v zmysle Tlačového zákona. Namietané skutkové tvrdenie môže žiadateľ citovať a vtedy je popis jednoznačný. Namietané skutkové tvrdenie môže však žiadateľ popísať aj inak obširnejšie a môže ho dokonca aj parafrázovať. Ak teda žalobca nepravdivé skutkové tvrdenia v žiadosti o opravu popísal viacerými slovami ako je samostatné nepravdivé skutkové tvrdenie (čo je aj daný prípad pri výrokoch 2/,5/) neznamená to, že takéto znenie opravy nemá náležitosti v zmysle § 7 ods. 3 Tlačového zákona keď je dôležité len to, že popis identifikuje konkrétne skutkové tvrdenie alebo konkrétne skutkové tvrdenia čo v danom prípade splnené bolo.

16.2. Nadovšetko odvolací súd zastáva názor, že ak by ak súčasťou žiadosti o opravu boli aj hodnotiace úsudky, ospravedlnenia žiadateľa o uverejnenie opravy (čo nie je daný prípad), t.j. ak by návrh znenia opravy nezodpovedal svojím obsahom opravovanému nepravdivému skutkovému tvrdeniu, vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra sú povinní v zmysle § 7 ods. 5 Tlačového zákona dohodnúť so žiadateľom znenie návrhu opravy, nakoľko oprava nepravdivého skutkového tvrdenia je opravou vydavateľa alebo tlačovej agentúry. Predmetná Dohoda v zmysle tlačového zákona prichádza do úvahy najmä vtedy, ak návrh znenia opravy nezodpovedá svojím obsahom nepravdivému skutkovému tvrdeniu, ktoré má byť opravené, napr. ak obsahuje ospravedlnenie, či hodnotiace úsudky žiadateľa o uverejnenie opravy. Uvedený právny názor vychádza z rozhodovacej praxe odvolacieho súdu rozsudok sp. zn. 9Co/411/2011 zo dňa 21.2.2013, rozsudok 9Co/280/2011 zo dňa 27.10.2011, ktorý rozsudok bol preskúmaný na základe dovolania žalovaného Najvyšším súdom SR, ktorý Uznesením sp. zn. 7Cdo/33/2012 zo dňa 20.6.2012 dovolanie odmietol a preto nie je dôvod aby sa odvolací súd od uvedeného právneho názoru odchyľil.

17. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že žalovaný ako vydavateľ periodickej tlače uverejnil dňa 25.1.2018 v 4. čísle týždenníka Z. článok s názvom „Ako sa Horná Nitra pripravuje na koniec baníctva“, ktorý obsahuje vo výrokoch 2/,3/,4/,5/ nepravdivé skutkové tvrdenia, ktorých opravu žalobca žiadal v žiadosti o opravu a ktoré sa týkajú žalobcu ako právnickej osoby. Zároveň dospel k záveru, že žalobca dodržal prekluzívne lehoty v zmysle § 7 ods. 2, § 10 ods. 3 citovaného Tlačového zákona a že v danom prípade nebol splnený ani jeden z taxatívnych dôvodov uvedených v ustanovení § 7 ods. 6 tlačového zákona, kedy vydavateľ nie je povinný uverejniť opravu. Rovnako odvolací súd

dospel záveru, že v prípade uverejneného výroku 1/ tento obsahuje hodnotiaci úsudok na ktorý výrok sa potom ustanovenia zákona o Tlačovej oprave nevzťahujú.

18. Odvolací súd vzhľadom na uvedené závery napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 O.s.p. zmenil tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia t.j. uložil žalovanému povinnosť v prípade výrokov 2/,3/,4/,5/ najbližšom printovom vydaní týždenníka Z. uverejniť spôsobom podľa § 7 ods. 5 zákona Tlačového zákona opravu a vo zvyšnej časti žalobu t.j. uverejnenie opravy výroku 1/ ako nedôvodnú zamietol.

19. Záverom odvolací súd len dodáva, že je dôvodná námietka žalobcu o prekvapivosti rozhodnutia a porušenia jeho práva na spravodlivý proces, keď súd prvej inštancie zmenil svoje vyslovené predbežné právne posúdenie bez akejkoľvek novej argumentácie k tejto otázke. Odvolací súd má zato, že prípadnej prekvapivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie sa ten v koho neprospech rozhodnutie bolo vydané môže čeliť včas podaným odvolaním k čomu aj zo strany žalobcu došlo. Tento nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie napravil odvolací súd v odvolacom konaní a to postupom keď bolo nariadené odvolacie pojednávanie a aj samotným rozhodnutím vo veci samej v zmysle § 388 C.s.p., keď mal zato, že nie je daný dôvod na zrušenie veci v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) C. s.p.

20. O náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1,2 , v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobca bol vzhľadom na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu plne procesne úspešný čo do základu uplatneného nároku, keďže jeho návrhu na tlačovú opravu bolo vyhovené a preto mu vznikol voči žalovanému nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania, ktorá bude priznaná iba z prisúdenej sumy v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého prvej inštancie,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého prvej inštancie,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého prvej inštancie (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).